

Кіровоградська обласна бібліотека

ГОЛОСІ ВСІХ КРАІН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Рік видання X

№ 122 (1134).

СУБОТА

11 ЖОВТНЯ

1969 р.

Ціна 2 коп.

МОЛОДИЙ КОММУНАР

Орган Кіровоградського обкому АКСМУ

Декада політичної літератури

присвячена 100-річчю з дня народження В. І. Леніна почалась 10 жовтня в містах Таджикистану, повідомляє кореспондент ГАРС з Душанбе. На вулицях і площях міст Душанбе, Ленінбада, Куляба, Курган-Тюбе, Нурска — під старими платанами і серед ще пишних розарій — розмістилися сотні книжкових кіосків. На столах — великий вибір політичної літератури, матеріали міжпарламентної наради комуністичних і робітничих партій. Центральне місце займають твори В. І. Леніна таджицькою і узбецькою мовами. Спогади про вождя... У 1924 році з Бухари в Душанбе прийшов караван верблюдів з цінним вантажем. Він доставив сюди першу друкарську машину і шрифт. І першими книгами, які вийшли в світ у молодій Радянській республіці, були роботи В. І. Леніна. З того часу Творчі вождя видавались у республіці 180 раз загальним тиражем у півтора мільйона примірників.

ВІДПОВІДЬ НОВОАРХАНГЕЛЬЦЯМ

НАШ ПОСТ — ПЕРШИЙ

Коли ми визначили, що в шостому полі «безості» зібрано по 46 центнерів з гектара, то збуджено поздоровляти один одного. Високого врожаю чекали, знали, що не менш як по 38—39 центнерів одержимо. Бо своєчасно робили все — сіли, борошували, затримували сніг, підживлювали озимину. Вчасно і зібрали урожай — за 10 робочих днів. Та все ж шосте поле ще раз підтвердило, що земля наша щедра, навіть, аніж ми думаємо. Ужиком цього року виявився чималий. Нині возимо буряки на цукрозавод. По 260 центнерів накопуюмо з гектара. Кукурудза на сінас дала по 253 центнери, зернова обіцяє по 43. В тому, що колосся домігся високих урожаїв, неабияк заслуга механізаторів нашої тракторної бригади. А вже від сівби і до жнив у полі працюють машини. А серед старих механізаторів і ми, ті, що прийшли в бригаду лише кілька років тому. Тут, у процесі роботи, й утворюється наша комсомольська молодіжна група.

На нас уже не дивляться, як на новачків. А вже Сашко та Микола Оношенки, працюючи на оранці, щодня виконували завдання на 120—125 процентів. Майже дві третини зеленої маси кукурудзи зібрав Іван Верховний, група комсорг нашої групи. Добре працюють Віктор Руденко, Леонід Оношенко. За відмінну роботу управління колгоспу преміювало І. Верховного та М. Оношенка безкоштовними путівками в санаторій.

Хоч не наступна ще фініш цього річного сезону, та вже постають нові турботи — про врожай майбутнього року. Ми вирішили виростити висхідні не менш як по 30 центнерів на кожному гектарі. Під озимину внесли по 12 тонн перегною, вчасно посіяли, заборонували площі. Весною підживимо комбінованими добривами, які вже заготовлені.

Глибоку оранку на зяб проведи з одночасним внесенням мінеральних добрив. На майбутній рік плануємо одержати по 280 центнерів цукрових буряків та по 45 центнерів кукурудзи. Саме під весняні культири зараз трактористи готують поле. Звичайно, успіху будемо добиватися усією бригадою, дотримуючись правил агротехніки. А це залежить від злагодженої роботи всього колективу. От і вирішимо ми на зборах і надалі вважати високу трудову дисципліну, норму життя в бригаді. Кожен має своє особисте зобов'язання на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. А, крім цього, всі ми, молоді механізатори, змагаємося між собою за перехідний мандат вращого по професії.

Контроль поста «Комсомольського прожектора» за станом техніки теж дав добрі наслідки. Зеконюлено по 300 міліграмів пального на трактор. «Прожектористи» також стежать за посівом, роботою автотранспорту.

Урожай майбутнього року, залежить від стараності самих хліборобів. Сьогодні, напередодні свята працівників сільського господарства ми, комсомольці, запевняємо: в боротьбі за врожай Ленінського ювілейного року будемо тільки переможцями.

М. ОЛЕФІРЕНКО,
тракторист, член комітету комсомолу артілі «Іскра».
Олександрівський район.

Завтра —
День
працівників
сільського
господарства

УКЛІН ТОВІ, ГОСПОДАРЮ ЗЕМЛІ

ЗОЛОТА ОСІНЬ
крокує неозорими нивами орденосної Кіровоградщини, радуючи хліборобів, тваринників, механізаторів щедрими плодами їх невтомної праці. Завтра наше свято — День працівника сільського господарства. І всім трудівникам полів, тваринницьких ферм, тракторних бригад ми скажемо: «Уклін вам, добрі люди, і щиро спасибі!».

В. С. КЛЮП,
начальник обласного управління сільського господарства.

зростуть. Всі зобов'язання по виробництву продуктів рослинництва будуть перевиконані.

ВИСОКІ РУБЕЖІ в змаганні на гідну зустріч Ленінського ювілею намітили й тваринники області. Вони дали слово вибороти по 62,5 центнера м'яса на 100 гектарів угідь, надоліти по 2250 кілограмів молока від кожної корови. Ці зобов'язання успішно виконуються. План дев'яти місяців по заготівлі м'яса виконаний на 100,9 процента, а річний план по заготівлі молока — на 85,6 процента. Середній надій на корову за дев'ять місяців становив 1927 кілограмів — на 116 кілограмів більше, ніж за цей же період минулого року. На правому фланзі соціалістичного змагання тваринників — такі люди як доярка колгоспу імені Леніна Новгородківського району, кавалер ордена Леніна, в недавньому активна комсомолка, а зараз — член партії Тетяна Іванівна Марушак. Торік вона надоліла по 5052 кілограми молока від кожної корови. Не менший рубіж подолає вона і цього року. На досвідчених тваринників рівняються молоді працівники ферм. Доярки комсомольсько-молодіжної ферми колгоспу «Мир» Гайворонського району виступили ініціаторами змагання за гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Їх почин підхопили молоді доярки в усіх районах. Приємно відзначити, що переможцем республіканського конкурсу майстрів машинного доіння корів стала комсомолка Людмила Криворучко з колгоспу імені Дзержинського Знам'янського району.

За останні роки на наших фермах завдяки механізації значно зросла культура виробництва. Це особливо добре видно на прикладі спеціалізованих господарств Знам'янського району. Впровадження комплексної механізації і передової технології дало можливість майже повністю ліквідувати ручну працю, удосконалити організацію робіт. Різко збільшився валовий надій молока, виробництво яєць і м'яса.

Зараз спеціалізація господарств здійснюється в усіх районах. Область матиме 27 колгоспів, у яких будуть механізовані птахферми. Виробництво свинини зосередиться в 38 колгоспах і 12 радгоспах. Створюються спеціалізовані господарства (зараз їх є 28) по дорожчому і відгодівлі великої рогатої худоби. Решта колгоспів спеціалізується на виробництві зерна, цукрових буряків і молока.

В зв'язку із здійсненням спеціалізації зростає роль комсомольських організацій, які повинні посилати на виробничі ділянки виробництва кращих юнаків і дівчат.

Трудове селянство нашої країни готується зараз до III Всесоюзного з'їзду колгоспників. У селах області відбулися збори, на яких обговорено проект нового Статуту сільськогосподарської артілі. Зараз проходить районні збори представників колгоспників. Серед їх делегатів чимало молоді.

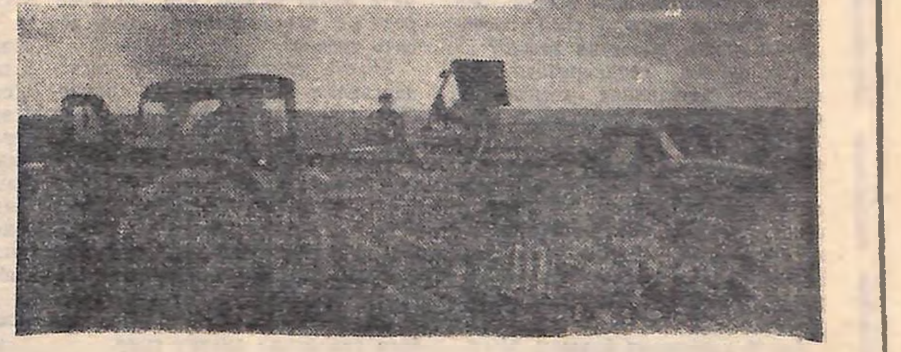
Нещодавно прийняте рішення про нагородження переможців змагання на честь 100-річчя з дня народження Ілліча Почесною Ленінською Ювілейною Грамотою і Ленінською Ювілейною Медаллю ще сильніше розпалило вогонь трудового змагання. Молоді хлібороби, механізатори, тваринники не шкодують сил і енергії, щоб ще вище піднести трудову славу Кіровоградщини. А це запорука того, що виробництво продукції сільського господарства в області з року в рік буде неупинно зростати.

Сільське господарство нашої області зробило за останні роки помітний крок уперед. Значно зросла оснащеність колгоспів і радгоспів різноманітною технікою. Колись В. І. Ленін мріяв про 100 тисяч тракторів для Країни Рад, а зараз лише на Кіровоградщині є 23,6 тисячі тракторів (в 15-сильному обчисленні), 3065 зернозбиральних, 1136 силосозбиральних, 1599 кукурудозбиральних і 1749 бурякозбиральних комбайнів. Якщо на початок 1963 року тракторів, сільськогосподарських машин і механізованих транспортних засобів в нас було на суму 45,8 мільйона карбованців, то на початок 1969 року — на 80,5 мільйона карбованців. Сучасний рівень оснащення сільськогосподарською технікою дозволяє всім колгоспам і радгоспам вирощувати зернові колосові культури без затрат ручної праці, в кукурудзу, соняшники й цукрові буряки — з мінімальними затратами ручної праці і одержувати високі врожаї навіть за несприятливих погодних умов.

А саме цього року погода завдала хліборобам багато клопоту. Проте ніяких коректив у наміри працівників ланів вона не змогла внести. Корективи були внесені самими хліборобами. Так, на початку року працівники сільського господарства області взяли зобов'язання зібрати по 26,1 центнера зернових з гектара, в тому числі озимої пшениці по 25,7 центнера і продати державі 762 тисячі тонн зерна. Прагнучи ознаменувати 100-річчя з дня народження В. І. Леніна високими трудовими дарунками, хлібороби області зібрали зернових в середньому по 27,4 центнера з гектара (станом на 7 жовтня), а озимої пшениці — 28,6 центнера. До 5 жовтня господарства області продали державі 941 тисячу тонн зерна, що складає 123,4 процента до плану. Продаж зерна державі триває. Хлібороби з честю виконали і перевиконали свої зобов'язання.

НА ВСІХ ЕТАПАХ боротьби за врожай перед'ювілейного ленінського року поряд з комуністами, з досвідченими хліборобами були комсомольці і молоді. У жнивах взяли участь 14 тисяч молодих хліборобів. Імена багатьох з них з повагою називають у колгоспах і радгоспах. Наприклад, механізатори комсомольсько-молодіжної тракторної бригади Василя Моторного з колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району в короткий строк, за 9 днів, провели жнива. На кожному гектарі вони зібрали по 42,5 центнера пшениці і 40,4 центнера ячменю. Молодий комбайнер з колгоспу «Росія» Маловисіківського району Володимир Граждан на 249 гектарах зібрав 8947 центнерів зерна.

В дуже несприятливих погодних умовах провели хлібороби сімбу кукурудзи, цукрових буряків та інших культур. Стихії вони протиставили високу організованість і майстерність. Вісті, що нині надходять з полів, свідчать, що праця людей увінчалася успіхом. Вже зараз в середньому по області ми збираємо по 35 центнерів зерна кукурудзи і 241 центнер цукрових буряків з гектара (при зобов'язанні відповідно 35 і 231 центнер). До закінчення осінніх польових робіт ці показники неодмінно

Зібрати урожай цукристик і вивезти їх з поля до кінця жовтня — така мета у буряководів артілі імені Карла Маркса Кіровоградського району. Справитися з цим завданням допоможе їм і механізатор Андрій ЛІСОВЕНКО, який працює на бурякозавантажувачі.

Фото В. КОВПАКА.

РУКИ МОЛОДІ—РУКИ ХЛІБОРОБА

«Полий-но джерельної!»

Михайло зупинив свого Т-38 і сказав напарникові Григорію Грабовому:

— Дивись, Грицю, щоб ні простоїв, ні браку не було. На випадок несправності, піднімай мене по тривозі...

— А навіщо пересторога? Я ж і без цього розумію...

...Рухається полем трактор, а за ним буряковий комбайн. І щоразу обліковець виведе крейдою цифри: 120—130. Це стільки процентів свого виробничого завдання виконує агрегат комсомольця Михайла Шепети на збиранні цукрових буряків. Для інших така цифра давала б підстави заспокоюватися, але Михайло неспокійної вдачі людина. Здасть зміну напарнику, навідається додому, а сам думами вже знову на бурякових плантаціях. Дбає, щоб жодного кореня не втратити, бо ж сам і вирощував ті цукристі. З весни і до осені агрегат Михайла Шепети на бурякових плантаціях мав повне завантаження. Мотижили, підживлювали корені, щоб росли якскрісті, ваговиті. А коли збирали зернові, трактор Михайла Шепе-

ти використовувався або на луценні стерні, або на скиртуванні. Скрізь зроблено більше, ніж передбачалося завданням, і якнайкраще.

Тракторист колгоспу «Скра» Михайло Шепета вже біля десяти місяців утримує перехідний мандат райкому комсомолу. Машину зайвий раз огляне, перевірить справність, ніби кожним своїм нервом прив'язаний до неї.

Поле полем, а приємно скинути ж комбінезона, зняти майку і попросити дружину:

— А полий-но, Одарко, джерельної!

Кралючки, ніби викопані з срібла. Здається цілющою та вода, що згає втому з засмаглою тіла. Втирає, рушником тугі м'язи, одягає чистий одяг, сідає до столу. Треба ж і газети прочитати. Це тільки ж світла, що у вікні. Жити інтересами своєї бригади — добре. Але хіба тільки ними? Уважний погляд прикутий то до однієї статті, то до іншої. А серед книг найбільше поважає про ратний подвиг радянських воїнів. Служив сам в армії, звик до дисципліни і товариства. Все це стало невід'ємною рисою його характеру. Други у Михайла скрізь: у бригаді, майстерні, в усьому селі Бандуровому. Бо ж з одним на зборах зустрічається, а з іншими в полі. Доводиться і самому допомагати, і просити допомоги в інших. Було ж так: зіпсувався трактор, стій на хвиліну мотор. Тоді Михайло швидко виявляє причину і усуває негайно. А буває ж часом, що не під силу одразу уникнути поломки: потрібен верстат, Тоді на мотоциклі, і до майстерні. Полагодили машину і наказує: «Видирай!» Ніби кінь сталевий розуміє мову хазяїна.

В осінньому степу змінилися фарби. Он бринить на вітрі невисока озимина, що сягає аж ген попід лісосмугою. Далі — килимом розстелились розкішні цукрові буряки. Щоразу стає вузкою зелена смуга, щоразу більше машин, вантажених соломдими коренями залишають поле і прямують на цукрозавод. Он туди, де височить над великими будівлями цегляна труба.

Невисокий, рухливий, зібраний в усьому молодий тракторист вже сість років дружить з технікою, счасчасно її ремонтує, уміло експлуатує. А це продовжує її строк служби, забезпечує добру віддачу.

Недарма ж Михайла преміювали, нагороджували грамотами, послали у Будинок відпочинку. Заслужив того своєю працею.

З поля йде, наказ дає напарнику Григорію Грабовому:

— Дивись, Грицю...

Той кивне схвально головою, натисне на важелі. А Михайло ще деякий час подивиться услід, у думці про себе відзначить: з таким товаришем працювати можна...

А дома хоч і стомлений, та скаже по-хліборобському:

— Полий-но на руки джерельної!

М. СІВАК, працівник райгазети «Вогні комунізму», Гайворонський район.

ПЕРЕДСВЯТКОВІ ЗДОБУТКИ

ДЕНЬ У СТЕПУ

Високопродуктивно використовують кожний логожий день на збиранні цукрових буряків трудівники артілі імені Леніна Вільшанського району. Вони вже впропалися на 240 гектарах. Ще 4—5 днів — і врожай буде зібрано. На бурякопріймальний пункт вже вивезено 70 тисяч центнерів коренів. Це наслідок сумлінної праці членів ланок Ганни Манзюк, Лідії Ольшановської, Олени Любченко та Лідії Лозанової. Вони щодня доочищують по 20—25 центнерів коренів при нормі 17, дорожать кожною хвилиною, щоб за погоди впропатись із збиранням.

Героями бурякових жнив у Дорожинці по праву називають механізаторів-комсомольців. На буряконалаштувачів працює Олександр Смирний. Він швидко вантажить на автомаши-

ни по 2000—2100 центнерів буряків при нормі 1000 центнерів. На його машині червоної вимпел.

По-господарськи працюють молоді водії Михайло Проценко, Микола Красота, Василь Довгаленко, які щодня роблять по 9—10 рейсів на віддалі 13—14 кілометрів. Працюють механізатори у дві зміни. Кожен автомобіль курсує не менше як 20—22 години на добу і вивозить до 50 тонн буряків. 3 колгоспних автомобілів та 3 трактори з причепами вже вивезли з поля 70 тисяч центнерів буряків. А ще — 2 тисячі центнерів соняшнику. Тепер на черзі — кукурудза.

За кермом машин, за важелями тракторів сидять комсомольці. Вони горять бажанням зробити якнайкращий трудовий дарунок Ленінському ювілею і III Всесоюзному з'їзду колгоспників. У них, як і дичить комсомольцям, слова не розходяться з ділом.

І. КОТОВСЬКИЙ.

ПРАВО НА ХЛІБ

Нам вручали атестати зрілості. Були вітання. Була розмова про вибір професії. Тоді, на випускному вечорі, в школі завітали керівники колгоспу, кращі хлібороби села. І їм, своїм батькам, старшим братам і сестрам, більшість наших випускників заявила, що хоче поповнити хліборобську сім'ю...

Отак щороку.

Тепер у нашій комсомольській організації понад 50 членів Спілки. Найбільше механізаторів — 14. Та ще 8 тваринників, 6 спеціалістів сільського господарства, решта — водії автомашин, члени ланок кукурудзководів та буряководів. І коли нещодавно на колгоспних зборах повідомили, що хлібороби села нинішніх жнив зібрали на 1500 гектарах по 33,6 центнера ранніх зернових, ми, наймолодші колгоспники, теж були раді. Адже в цьому чимала заслуга юнаків і дівчат. Наприклад, Григорій Голобородько на 135 гектарах зібрав 5 тисяч центнерів пшениці, а Георгій Нетреба скопив ранні зернові на 384 гектарах, потім ще встиг

підібрати на 100 гектарах залки. А комсомольці першої тракторної бригади чимало попустили вчорі, в школі посіви кукурудзи та цукрових буряків. І тепер на гектарі вони мають понад 50 центнерів качанистої та по 290—310 центнерів коренів.

Ми розуміємо, що авторитет комсомольської організації перш за все залежить від того, як зміємо показати себе в праці, навчанні. Тож саме на це звертаємо увагу. І нам вірять, на нас надіються. Колгосп постійно посилає молодих колгоспників учитися. Тепер до Одеси в медичний інститут поїхала Валентина Балан, а Леодія Мальований вчиться в будівельному технікумі, інші хлопці здобувають професію механізатора в профтехучилищах.

Так, ми маємо право на хліб. Бо ми його вирощуємо, бо ми робимо щедрішою землю.

М. ЛЯШЕНКО, секретар комсомольської організації колгоспу «Пам'ять Леніна» Маловиського району.

Бо почерк — господарський

Бути всім до кінця року в шерензі трьохтисячників — таку мету поставили перед собою молоді доярки комсомольсько-молодіжної молочно-товарної ферми колгоспу імені Леніна Новгородківського району. І ще одне накреслення — постійно дбати про зниження собівартості продукції.

Минуло дев'ять місяців року. І ось, завдячуючи молочно-товарною фермою Герой Соціалістичної Праці К. П. Дмитровська разом зі своїми молодими подругами рапортує:

— Центнер молока обходиться 9,3 карбованця. Це — на 6,7 карбованця менше планової собівартості. Галина Леліца розповідає:

— На корову маю 3100 кілограмів молока. А Галина Грабова, яка доглядає первісток теж ділиться радощами:

— В мене по 2800. Найвищий надій у групі корів Тетяни Маруцян — 3715.

Нині шодобний надій на корову по фермі доведено до десяти кілограмів.

Готуючись до III Всесоюзного з'їзду колгоспників, тваринники прагнуть ще підвищити продуктивність стада корів.

На знімку: Г. ЛЕЛІЦА та Г. ГРАБОВА.

Ю. СТОРЧАК.

Фото автора.

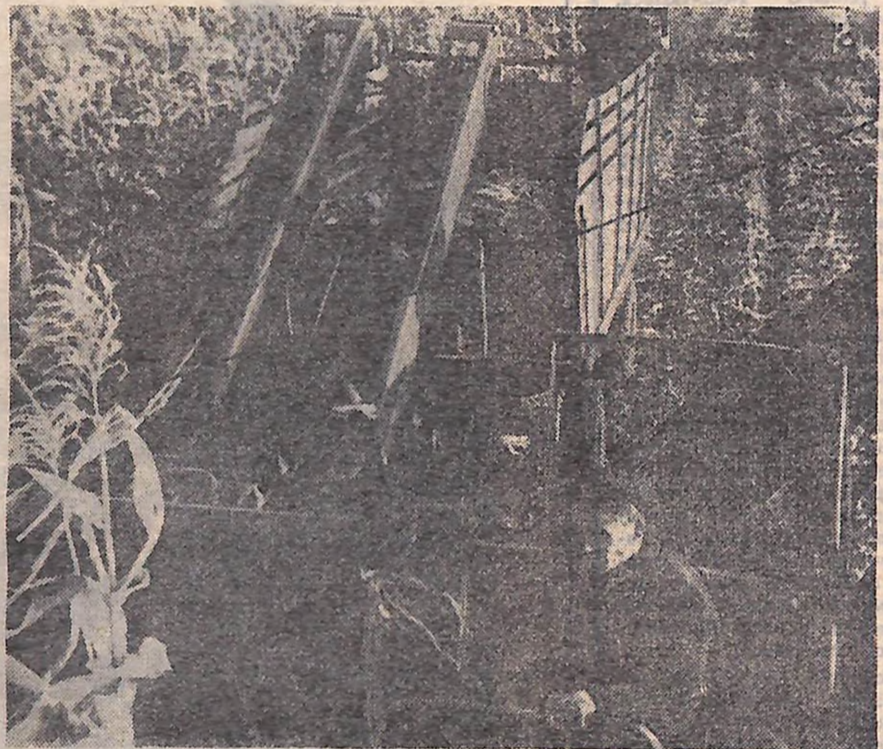
Скарби мільйонерів

У ЦЬОМУ РОЦІ відзначили піввіковий ювілей радгоспи нашої країни. Тепер у нас 13,4 тисячі радгоспів — великих державних фабрик зерна, м'яса, молока та іншої продукції. У середньому зерновий радгосп має більш як 24 тисячі гектарів орної землі. Кожне таке підприємство дає країні стільки хліба, що його на рік вистачить населенню всього міста.

У КРАЇНІ близько 36 тисяч колгоспів. Вони дають добру половину всієї виробленої у нас сільськогосподарської продукції. Сьогоднішній середній колгосп — це 420 дворів, більш як шість тисяч гектарів угідь, понад одну тисячу голів великої рогатої худоби, 45 тракторів, 15 вантажних автомашин і багато іншої техніки. Вартість основних виробничих фондів середньої сільгоспартілі наближається до одного мільйона карбованців.

СЕРЕДНЬОРИЧНА вартість продукції сільського господарства оцінюється за останні три роки майже у 80 мільярдів карбованців, що на 22 проценти вище середньорічного рівня за 1961—1966 роки.

(ТАРС).

По 50 центнерів кукурудзи нині збирають на кожному гектарі колгоспники артілі імені Кірова Компаніївського району. На знімку: в загінні — агрегат молодого комбайнера В. МИХАЙЛОВСЬКОГО. Фото В. КОВПАКА.

ЯКЩО ВИВЧАТИ ТРИГОНОМЕТРІЮ

ЩЕ ОДНА ФУНКЦІЯ ШТАБУ «КП»

Молодий робітник приходить на завод. З чого починається його життя, чи впливається він в колектив, стає часткою робітничого колективу, чи живе сам по собі, своїми дрібними інтересами? Як підійти до нього, щоб відчув він себе членом великої сім'ї, господарем всього, що є на заводі?

Про це ми неодноразово вели мову на засіданнях комсомольського комітету, радилась з партійною організацією, адміністрацією заводу.

Звичайно, одним з перевірених методів залишається комсомольське доручення. Це прилучає юнака чи дівчину до спільної справи, народжує відповідальність за окрему ділянку комсомольської роботи.

Але й доручення бувають різні, і по-різному ставляться до них комсомольці.

Все це ми враховували, коли організували наш «КП». Формувалися Муза Вукарос, слюсар Віктор Сидяк, токарі Олександр Главинченко, Микола Мільошкін. Їх товариші «прожек-

тористи» багато зробили і роблять для зберігання матеріалів і електроенергії на заводі. Лише останнім часом «прожектористи» проведено шість рейдів. Про суму зекономлених коштів говорити зараз важко, але за попередніми підрахунками вона досить значна.

Участь комсомольців у господарському житті заводу приносить свої плоди. Візьмемо один з моментів — підготовку до робочої зміни. Ознайомившись з завданнями, робітник повинен зразу відшукати потрібні габаритні матеріали. Якщо ж це робити в процесі робочого дня, обов'язково виникає перевитрата металу. Внаслідок проведення рейду «прожектористів», економія його становила значну суму.

Це приносить користь заводу, але «прожектористи» враховують й інше.

Мова йде поки що про одне з комсомольських доручень — участь в «Комсомольському прожекторі», — а тому мені хотілося б виділити ще кілька моментів

у роботі першого помічника комітету комсомолу і підкреслити виключну роль його у вихованні молодих робітників, як гарних виробничників, освічених, інтелектуальних членів заводської сім'ї.

Одже, рейд по вечірній школі. Ніхто не буде заперечувати, що робітник, який вивчив геометрію, тригонометрію, справиться з складним завданням і швидше, і якісніше. «Прожектористи» слікують за відвідуванням і успішністю заводчан, кращі учні записуються на Дошку пошани.

Незабаром така дошка буде встановлена на території заводу, та честі потрапити на неї удостоюються не лише гарні учні, вони мусять бути і добрими виробничниками. До речі, за рекомендацією «прожектористів» комітет поставив перед дирекцією і партійною організацією заводу питання про присвоєння виробничого розряду в залежності від освітнього рівня.

Важко переоцінити роль «прожектористів» в житті комсомольської організації. Хочеться підкреслити, що функції їх не лише контролюючі. Члени «КП» допомагають в організації соціалістичного змагання серед молоді.

А. ТАРАСОВ, секретар комітету комсомолу рудоремонтного заводу. м. Олександрія.

Міжпланета

СТАТТЯ, ІНФОРМАЦІЯ, КОМЕНТАР

„СТАНЬТЕ ЗНОВУ ЛЮДЬМИ“

Лист колишнього американського військовослужбовця

Останнім часом американські власті все частіше зустрічаються з випадками відмови молоді від служби в армії.

Пропонуємо увазі читачів скорочений переклад листа колишнього американського військовослужбовця Томаса Снйкевича, опублікованого в газеті «Дейлі уорлд».

Ще до призову я багато думав над тим, що мене чекає. Я боявся служби, боявся, що з мене старanno будуть робити вбивцю.

Я почав так здавати ось чому. Чим далі я служив, тим менше розумів, що не можна займати позовнисту позицію.

Коли я вперше потрапив у В'єтнам, там було відносно небагато американських солдатів. Зараз їх більше півмільйона. За цей час — тисячі і тисячі вбитих з обох сторін.

Нас примушують стріляти, підпалювати, бомбити. Але рано чи пізно у багатьох виникне запитання: хто має право вирішувати, кому жити, кому вмирати?

У багатьох прозріння настає пізно, коли руки вже закривавлені, а потім запитувати, Усвідомлення того, наскільки я безпорадний в намагаючись довести що-небудь проти цієї безумної системи, яку я вважаю аморальною.

но, примусило мене спочатку відмовитися від військової служби у В'єтнамі.

Після повернення в США разом з тисячами інших резервістів я був направлений на навчання в спеціальні підрозділи «по боротьбі з безпорядками», в основному в міських гетто. Я думав звільнитися від участі в брудних справах, а потрапив в самий розсадник расизму і антидемократизму.

День від дня я все частіше розумів, що не повинен, незважаючи ні на які погрози і можливість жорстокого покарання, залишатися одним із гвинтиків військової машини.

(АПН).

„ГРОШІ не пахнуть“, — сказав один великий римлянин і, увівши додаткові податки, поповнив державну казну.

Справа в тому, що останнім часом у цій країні набуду загрозливих розмірів підмішування до продуктів харчування хімічних препаратів без їх належного медичного дослідження і перевірки.

Одні це роблять з метою збільшення строків зберігання товарів, інші хочуть збагатити їх більш привабливим на вигляд. Але так чи інакше

Бізнес — над усе

— результат один. Після тих маніпуляцій з продуктами харчування багато аргентинців і особливо дітей потрапляють до лікарень.

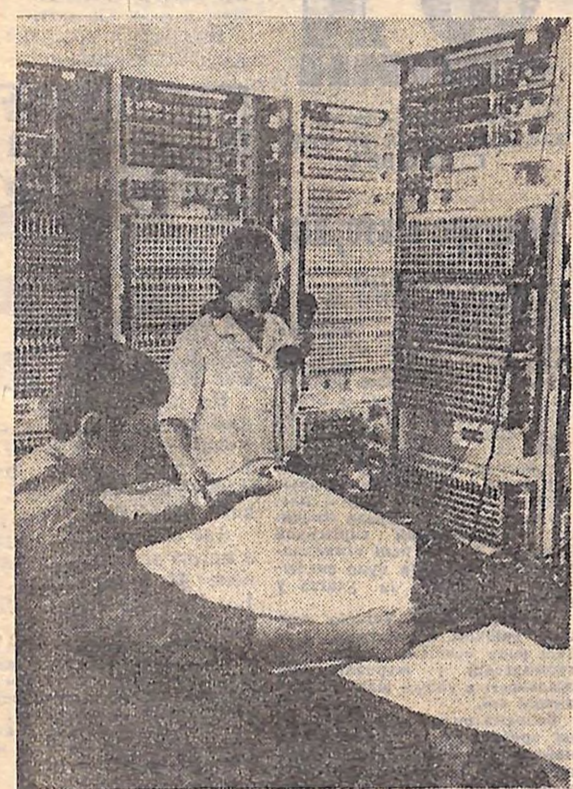
Як повідомляла нещодавно газета «Расон», сотні людей отруєлися популярною в Аргентині ковбасою «Саломе».

Кілька місяців до цього в провінції Санта-Фе у дітей з'явилися симптоми шлунково-кишкових захворювань.

Безконтрольність з боку властей, гонитва за надприбутками, призводять до того, що на деяких фабриках харчових товарів відсутні елементарні санітарні умови.

Громадянська країна вимагає від уряду вжити термінових заходів по посиленню контролю за харчовою промисловістю і торгівлею їстівними продуктами.

Н. УРТМИНЦЕВ. (ТАРС).

НАРОДНА РЕСПУБЛІКА БОЛГАРІЯ. Слабкострумовий завод у Софії був створений в 1949 році на базі невеликих майстерень, що виробляли телефонну апаратуру.

Нагорода — газеті болгарських комсомольців

СОФІЯ, 9 жовтня. (ТАРС). «Народна младеж» — газета болгарських комсомольців — нагороджена орденем Георгія Димитрова.

УГОРСЬКА МОЛОДЬ — ДО ЮВІЛЕЮ

Угорська молодь готується гідно відзначити 25-у річницю визволення своєї країни і 100-річчя з дня народження Леніна.

Розроблена програма проведення цих торжеств. У основний напрямок, відмітив Ш. Карпати, — показати широким колам молоді позитивне, економічне і культурне досягнення країни за 23 роки, роль Радянського Союзу у визволенні Угорщини.

У зв'язку з 100-річчям з дня народження В. І. Леніна у всіх комсомольських організаціях планується проведення «Ленінських днів».

Шандор Карпати підкреслив, що комсомол Угорщини вільно активну участь у програмі, розробленій Центральним Комітетом ВЛКСМ.

Ангела продовжує збройну боротьбу проти португальських колонізаторів. На фото: готуються плави нової операції. Фото АПН.

САМОТНІСТЬ

«Комсомольської правди» Женею Русаковим побував у невеликому клубі, де збирається молодь. Коли ми вийшли з клубу опівночі, повз нас так само текла людська ріка.

Ми заплатили якісь дві мідні монети і одержали два синіх квитки. Моторний молодий чоловік запер в шафу наше узуття.

Перше, що кинулося у вічі, — за столиками сиділи не по двоє, не по троє, а по одному.

Просто жінка, яка плаче не відомо над чим... Великим плачем миті очі, не зрозуміло навіть — чоловічі чи жіночі... З-за сусіднього з нами столика піднялася фігура. Хлопчина років п'ятнадцяти вийшов на середину кімнати, став танцювати.

Проктор переглянув, включив другий — і знову калейдоскопом пішли картини всього найдивоїшого і тяжкого в нашому світі.

Нім із них, щоб відповідати на це питання. Але про дещо можна було здогадатися. Післявоєнний бум у Японії призвів до того, що країна за рівнем валової продукції зайняла друге місце в капіталістичному світі.

Дівчина все танцювала, коли ми залишали зал. І єдині очі, які подивилися нам вслід, очі ангольської матері зі стіни...

Е. КУБИЧЕВ.

Токіо.

